

Giới Thiệu Tân Ước

Bài 3 – MẮC

Mục Sư Hồ Xuân Phước

Câu Chìa Khóa: 10:45

Con người đã đến không phải để người ta hầu việc mình, song để hầu việc người ta, và phó sự sống mình làm giá chuộc cho nhiều người.

Nhân Vật Chính:

Jesus, 12 sứ đồ, Phi-lát, giới lãnh đạo tôn giáo Do thái

Mác, cũng được gọi là Giảng Mác, viết Phúc âm này cho tín hữu **Rô-ma** đang bị bắt bớ. Giảng là tên Do-thái, Mác là tên Rô-ma (Công Vụ 12:11,12). Mác là con của bà Mari, là anh em chú bác với Ba-na-ba (Cô-lô-se 4:10). Mác đi theo Phao-lô và Ba-na-ba trong cuộc hành trình truyền giáo thứ nhất nhưng bỏ cuộc nửa đường, có lẽ vì chức vụ quá nhọc nhằn (Công vụ 13:13).

Mác xin tham gia hành trình truyền giáo thứ hai nhưng Phao-lô nhất định từ chối. Vì lý do này, Phao-lô và Ba-na-ba phân rẽ nhau. Phao-lô đem theo Si-la, còn Ba-na-ba đem theo Mác (Công vụ 15:38,39). Nhiều năm sau, Giảng Mác được Phao-lô tín nhiệm và cùng sát cánh làm việc với Phao-lô tại Rô-ma (Cô-lô-se 4:10 & 2 Ti-mô-thê 4:11).

Rô-ma 8:28 dạy: “*mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ được gọi theo ý muốn Ngài đã định.*” Sự bất đồng ý kiến giữa Phao-lô và Ba-na-ba đã hợp lại làm ích cho người yêu mến Chúa như thế nào? *Mác đã trở nên rất hữu ích (helpful) cho Phao-lô trong chức vụ (2 Ti-mô-thê 4:11).* Phi-lê-môn 24: *bạn đồng sự, cùng làm việc với tôi.* Tuyệt vời! Anh Chị Em đã bao giờ thất bại, bỏ cuộc? Có ai bỏ anh em? Tha thứ, hòa giải, phục hồi!

Trong khi Ma-thi-ơ đề cập đến nhiều lời tiên tri về Chúa Jesus cũng như chính Lời Chúa Jesus phán, Mác nhấn mạnh đến **việc làm** của Ngài. Vì lời tiên tri về Đấng Mê-si-a trong Cựu Ước không có ý nghĩa gì nhiều đối với người La-mã, Mác nhấn mạnh đến quyền năng và phép lạ của Chúa Jesus nhiều hơn là Lời Ngài giảng dạy. Chúa là Đầy tớ trọn lành, nhẫn nhục phục vụ, giúp đỡ, chữa lành. Qua cái chết trên thập giá, Ngài ban cho chúng ta cuộc sống sung mãn.

Cũng như chuyện ngụ ngôn nổi bật trong Ma-thi-ơ, phép lạ Chúa làm nổi bật hẳn lên trong Phúc âm Mác. Mác giới thiệu Jesus trong chức vụ đầy tớ (10:45) trong khi Ma-thi-ơ giới thiệu Ngài là Vua. Vua nói, đầy tớ phục vụ. Vì lý do đó, Mác ghi lại 20 phép lạ. Ông dùng chữ “tức thì, liền” hơn 30 lần (7:35, 6:49, 5:29).

Bố Cục:

- I. Đầy Tớ Chuẩn Bị (1:1-13)
- II. Đầy Tớ Phục Vụ (1:14-10:52)
- III. Đầy Tớ Hy Sinh, Chịu Khổ (11-15)
- IV. Đầy Tớ Được Tôn Cao (chương 16)

I. ĐÂY TỬ CHUẨN BỊ (1:1-13)

Tất cả 3 Phúc âm kia có lời giới thiệu dài, Mác vào đề ngay, không đề cập đến 30 năm đầu của Chúa Jesus. Mác bắt đầu với 2 lời tiên tri về *người dọn đường* cho Chúa Cứu Thế - ứng nghiệm với sự xuất hiện của Giăng Báp-tít. Mác tường thuật vắn tắt việc Chúa nhận thánh lễ báp tem và chịu ma quỷ cám dỗ.

II. ĐÂY TỬ PHỤC VỤ (1:14-10:52)

Mác 1:16-20: Chúa gọi một số ngư phủ theo Ngài. Đó là anh em Si-môn (Phierơ) với Anh-rê; Gia-cơ với Giăng. Phép lạ đầu tiên nằm ngay trong 1:23-27: người tà ma ám được chữa lành. Phép lạ đầu tiên trong Ma-thi-ơ nằm ở đoạn nào? Ma-thi-ơ 8:2-3: người phung được sạch.

Mác 1:21-34 cho chúng ta chi tiết đầy đủ nhất về sinh hoạt của Chúa Jesus trong một ngày Sa-bát. Buổi sáng, Chúa giảng dạy trong nhà hội, chữa lành người bị tà ma ám. Người nầy la lớn, khuấy rối khi Chúa đang giảng. Khoảng giữa trưa, Chúa đến thăm nhà Phi-e-rơ, chữa cho bà mẹ hết bệnh rét. Chiều tối, Chúa chữa lành rất nhiều người bệnh và người bị quỷ ám. Bao nhiêu người đến với Chúa (1:33)? *Cả thành nhóm lại trước cửa*. Trong ngày nghỉ, Chúa làm việc nhiều hay ít? Rất nhiều! Việc gì? Việc thiên. Chúa phục vụ, chăm sóc. Chúng ta ngày hôm nay?

Một ngày Sa-bát khác, các môn đồ bứt bông lúa mì, người Pha-ri-si lên án họ vi phạm luật ngày Sa-bát. Chúa nói: *Lễ Cuối tuần được lập ra để giúp loài người, chứ không phải loài người được tạo nên để phục vụ ngày lễ đó* (2:27). Đa-vít và quân của mình còn được phép ăn bánh thánh (chỉ dành cho thầy tế lễ mà thôi, 1 Samuên. 21:1-6), thì Chúa của ngày Sa-bát không được phép cho môn đồ ăn bông lúa mì sao?

Chúa quan tâm đến nhu cầu của con người hơn là bảo vệ truyền thống lễ nghi một cách máy móc. Chương 3, một lần nữa Chúa Jesus làm phép lạ – chữa lành bàn tay teo - trong ngày Sa-bát. Trong 20 phép lạ Mác ghi lại, 7 lần Chúa thực hiện nhằm ngày Sa-bát.

Chương 4 ghi lại 3 trong số 9 chuyện **ngụ ngôn** Mác kể (Mathiơ/20).

1. 4:3-20: chuyện người gieo giống và bốn loại **đất** (*the 4 soils*).
2. 4:26-29: chuyện hạt giống kết quả (*the growing seed*).
3. 4:30-32: chuyện hạt cải (*the mustard seed*).
4. 12:1-11: chuyện chủ vườn nho và các tá điền gian ác.

Tại sao Chúa thường dùng chuyện ngụ ngôn? Một trong các lý do: người Pha-ri-si và Sa-đu-sê chống đối, tìm đủ mọi cách để bắt bẻ, gài bẫy Chúa (4:33,34; Mathiơ. 13:10-17). Chương 6:4: Chúa bị què hương, bà con khinh dễ, chối từ. Chương 8:29: Chúa xưng nhận mình là Đấng Christ.

III. ĐÂY TỬ HY SINH, CHỊU KHỔ (11-15)

Mác 11:27 đến 12:44 ghi lại xung đột cuối cùng giữa giới lãnh đạo Dothái và Chúa Jesus. Sau đây là bốn câu hỏi khó, sâu sắc, thâm thúy họ dùng để gài bẫy Chúa:

1. 11:28: *Thầy cậy uy quyền gì để làm các việc đó (dọn dẹp đền thờ, đuổi người đổi bạc)? Ai ủy quyền cho Thầy?* Chúa trả lời (11:29,30): *Ta cũng hỏi các ông một câu, nếu các ông trả lời được, Ta sẽ giải đáp câu hỏi các ông. Lễ báp-tem của Giăng bắt nguồn từ trời hay từ người (Mathiơ 21:25)?*

Giăng không có quyền thế hay địa vị chính trị trong xã hội nhưng giảng dạy đầy thẩm quyền – từ chân lý của Lời Chúa. Giăng không nao núng, không lùi bước trước người Pha-ri-si, Sa-đu-sê và vua Hê-rốt

(Mathiơ 3:7-10; 14:4,5). Người ta tìm đến Giảng trong sa mạc để nghe sứ điệp từ trời. Vô số người ăn năn, xưng tội, nhận thánh lễ báptem. Chúa kêu gọi, xúc dầu và ban năng quyền để Giảng giảng dạy Lời Chúa. Giảng **không** có Kinh Thánh toàn bộ như chúng ta có hôm nay. Chúng ta có thể khám phá kho tàng vô giá trong Lời Chúa. Ngài muốn dùng chúng ta. Anh Chị Em và tôi có muốn đáp ứng tiếng gọi của Chúa, phục vụ Ngài không?

2. 12:14: *Chúng tôi biết thầy là người chân chính, không thiên vị ai, chỉ lấy công tâm giảng dạy Đạo Chúa. Xin thầy cho biết có nên nộp thuế cho Hoàng Đế La-mã không?* Chúa trả lời (12:15-17): *Hãy cho Ta xem một đồng đơniê. Hình và hiệu này của ai? Nộp cho Sê-sa những gì của Sê-sa, trả lại Chúa những gì thuộc về Ngài!* Chúng ta mang hình ảnh Thiên Chúa, thuộc về Chúa. **Dâng** Chúa những gì thuộc về Chúa? Đời sống, thì giờ, tâm hồn, sức lực, tài năng!

3. 12:18-23: người đàn bà có 7 đời chồng – 7 anh em ruột – đã chết. *Lúc sống lại bà này là vợ ai?* Chúa trả lời (24-27): *Các người không hiểu Kinh Thánh. Lúc sống lại, sẽ không còn cưới vợ, lấy chồng nữa, ai này đều giống như thiên sứ.* Chúng ta không có lý do gì để lo sợ, thất mắc về đời sau. Chỉ cần chú tâm xây dựng đời sống tâm linh, gần gũi với Chúa và Lời Chúa. Nhiều người thất mắc: thân thể tôi sẽ ra sao? Mũi sửa, mí mắt cắt lại còn không? Tôi sẽ có bộ mặt của thời con gái 22 tuổi hay ông già 75? Khải huyền 21:4 *Ngài sẽ lau ráo hết nước mắt khỏi mắt chúng, sẽ không có sự chết, cũng không có than khóc (tang), kêu ca, hay là đau đớn nữa.* Cảm ơn Chúa, quá phước hạnh, đẹp đẽ. Tôi muốn lên đó liền – sống dưới này rắc rối quá!

Chúa trả lời trong câu 25- 27 không có nghĩa là chúng ta sẽ không nhận diện được vợ chồng trên thiên đàng. Vì thiên đàng không phải là sự tiếp nối của cuộc sống hiện tại. Chúng ta sẽ có thân thể biến hóa, hoàn toàn đổi mới, cho nên hoàn cảnh hiện tại không áp dụng trên thiên đàng.

4. 12:28: Trong các điều răn, điều nào quan trọng hơn cả? Cả hai phần của câu trả lời, Chúa trích dẫn Cựu Ước: YÊU Chúa và YÊU người.

Chương 13 ghi lại bài giảng trên núi Ôlive cho các môn đồ về thời kỳ cuối cùng (Mathiơ có nhiều chi tiết hơn). Sẽ có khổ nạn, đói kém, chiến tranh, động đất, Christ giả trước khi Chúa trở lại. Khác với Ma-thi-ơ và Lu-ca, Mác không đề cập đến việc Chúa lên án các thành phố vùng Ga-li-lê, lời quở trách nặng nề dành cho người Pha-ri-si và Sa-đu-sê như trong Ma-thi-ơ 23. Mác không đề cập đến thẩm quyền của Chúa gọi 12 đạo (quân đoàn) thiên sứ (Ma-thi-ơ 26:53). Không có lời Chúa hứa cho tên trộm sắp chết lên thiên đàng. Tại sao? Đó là những đặc điểm của vua. Vai trò của Mác là nhấn mạnh Chúa Cứu Thế trong vai trò đầy tớ.

IV. ĐẤY TỬ ĐƯỢC TÔN CAO (16)

Ma-thi-ơ kết thúc với sự sống lại của Chúa Jesus và Đại Mạng Lệnh Truyền Giáo. Mác kết luận với hình ảnh Chúa thăng thiên và môn đồ ra đi, thi hành Đại Mạng Lệnh (16:19, 20). Câu Kinh Thánh nổi bật mà tôi ưa thích nhất trong Mác là 16:15: *Hãy đi khắp thế gian, giảng Tin Lành cho mọi người.* Anh Chị Em muốn viết lại câu đó cho cá nhân mình như thế nào?